

Faleks Redningskorps; men de Regninger, der er kommet for den Transport, er saa store, at det slet ikke kan betale sig, det er meget klogere selv at have Automobile til det Brug. Nogle af Automobileerne er i Sønderjylland, den kommanderende General i Jylland har 1, og Lægekorpsen har 3; nogle benyttes til Skolevogn for dem, der skal lære at køre, Flyvekorpsen har 1 Automobil, og saaledes har man fordelt dem, der kan bruges, paa den mest praktiske Maade. Og andet og mere ønsker jeg ikke at foretage mig. Jeg ønsker, at de Automobile, som det er nødvendigt at have, skal svare til deres Øjemed, og at man ikke skal koste saa mange Penge som hidtil paa Reparationer.

Som sagt, Bevillingen er ikke større end 50 000 Kr.; og de 19 000 Kr., som man venter at indvinde ved Udrangering af brugte Biler, skulde jo anvendes til at forbedre og reparere Resten, der endnu er til Stede. Jeg synes, at de Herrer skulde være mere skaansomme overfor mig, da det kun er saa smaa Beløb, og det ærede Medlem Hr. Rode, der har haft saa store Sugerør i Statskassen i sine Dage, da han regerede, kunde gerne være en lille Smule velvillig overfor mig som Forsvarsminister. Jeg gaar ud fra, at det høje Ting vil stille sig lige saa velvilligt til en Venstremand, der er Minister, som Tinget har stillet sig til en radikal-socialistisk Regering. I den Henseende synes jeg, Tinget ikke maa være partisk. Derfor har jeg baade overfor Officerskoleundervisningen og med Hensyn til Bilerne stillet mig paa det Standpunkt, jeg har stillet mig; og jeg gentager, at det er kun smaa Beløb, hvorom der er Tale.

Ved Siden af de omtalte har man rejst andre Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til. Med Hensyn til Marineministeriets Budget har der været omtalt, særlig af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at man skulde ombytte de Førere, man har ved Fyr- og Vagervæsenets Skibe, og som er Søofficerer, med civile Førere, og det ærede Medlem synes at være noget misfornøjet med, at jeg har sagt i Udvalget, at jeg ansaa ikke de Styrmand, der var, for at have den Uddannelse og de Kvalifikationer, der skal til for at føre de tre Skibe, der hidtil har

været førte af Søofficerer. Begge de paa-gældende Førere — den ene er Fyrinspektør, altsaa Inspektør for Fyrene, og den anden Inspektør for Vagerne — skal have en vis Uddannelse og visse Kvalifikationer, for at de kan bedømme de Fyr, de tager i Øjesyn, og de Vager, som er udsatte, og som de skal udsætte. Endvidere er der visse Ting, som disse Førere skal særlig iagttage. De skal ikke blot sejle fra Sted til Sted, men skal foretage forskellige Opmaalingsarbejder og forskellige Afmærkninger i Farvandene. De skal endvidere foretage Sprængning af Vrag; som Følge deraf skal de have Kendskab til Minevæsen. Der er 6 Skibe; de tre føres ikke af Officerer, men der er tre, der føres af Officerer, og det ønsker jeg at bevare i Fremtiden; jeg tror, det er praktisk, jeg tror, at det ikke er formaalstjenligt at lade Styrmand faa Førerskabet i disse Skibe. Jeg har ikke sagt noget ondt om Styrmandene, tværtimod, det er dygtige, udmærkede Folk til den Stilling, de skal udføre. Men jeg har kun modsat mig, at man vilde have mig til at forhindre, at Søofficerer fik Lov til at føre de Skibe, jeg her har nævnt.

Det er for Resten underligt, at de Herrer nu er kommet i Tanker om dette. Hvorfor har de ikke benyttet Lejligheden, da de havde en Regering, der stod dem nær? Hvorfor har de i de 7 Aar, da de havde en radikal-socialistisk Regering, ikke henvendt sig til den? Hvorfor har det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen da ikke henvendt sig til sine Venner og Meningsfæller og sagt: Dette er ikke godt, lad os ombytte disse Søofficerer med Styrmand? Det har de glemt, og saa kommer de pludselig, da jeg er blevet Minister, og vil have, at jeg skal gøre en Forandring i et Forhold, der har bestaaet i ca. 80 Aar, og som aldrig nogen har været utilfreds med, men som man tværtimod har været vel tilfreds med.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at det var dog ganske anderledes naturligt, at Styrmand blev Førere for disse Skibe i Stedet for, at en ung Løjtnant, som lige er kommet fra Eksamenbordet, tog Kommandoen. Men det har det ærede Medlem vist aldrig set; det er noget, det ærede Medlem tænker sig. Det har aldrig faldet nogen Minister ind, hvilken